

רבו יומן למל' ח"ב מוצרי שלין
כשווין דמו. ולו"ס למא ל'
חניכי ה' גול סמיעין ליט נל' יומן
להלמר ב' פקונן רב' (מיוחט דג' נ'):
יט סקנליה נפחות מוכית ולוון
דמס'כ' סקנליה צפניש מהיב' בזון
כלמהל לבקון (ר' קה') גוי מוקמי^{א)}
פיס פחסרו וחיב'ן גוליאס כחונ'ן
ובפנ'יס טויל סקנליה למאלרין
פקונן וול' כל דתיכ' ליה נל' יומן
סקנליה סייע לעניין מקמי למלון
סמס'לים לח'כ' וולע'ז זונפרק כל'
המנחות כחוון מל' (מנחות דג' נח').
חביב ליה סקנליה גוי סולר ודרכ'
דומלי' יט קומן פוטה מסכי זיליס
ויל' סקנליה פותה מוכית קומי הטע
ולכיב קרי גוונ'ת לנטוחוי חון מינפלר
טפי דודרין סקל' טל' האפס' הוּן
חיב' וולע'ז טל' האמבר ושור הרג'
לומקס מופנ'ות ז' לו' חילט מזבח
לחל'ת חוס' ומלהצ'ב מל' מינח
לאקטי' חון למקומו לו' מיפסלן
נפחות מוכית ס"מ דומקמי' צחון
לו' מחי' נפחות מוכית:
ספחים

ולשהיטת כל זבח יצא דרום שאע"פ שאין
ראוי לשוחתה קדש קדשים ראי לשוחחת
קדשים כלים אמר עלא השוחת על גנו של
היבל חייב הואיל ואיןראי לשוחחת כל זבח
מתוקף לה רבא א"ב ניכתוב קרא ט' (אל)
מתוך למחנה ולא בעי אל פחה אהל מעד
אל פחה אהל מעד ל"ל לא ילמעוט גנו
ולרבא א"ב ניכתוב אל פחה אהל מעד
ין במחנה (ואל) מהיזלטנה ליל לאו לאחוי
גנו אמר רב מר' יוחנן אמר חייב
וזוארה בחוץ [זוארה] בחוץ י' פשיטה אמא
כפיד רחמנא אשוחטה ושוחחת בחוץ היא
אלא לאחוי בולה בחוץ זוארה בפנים
אייחמד המעליה בזמן הויה ר' יוחנן אמר חייב
ריש לקיים אמר פטור ר' יוחנן אמר חייב
*קדושה ראשונה קדשה לשועה וקידשה
לעתור לבא ריש לקיים אמר פטור קדשה
ראשונה קדשה לשועה ולא קידשה לעתיד
לבא י' נימא דבפלוגתא דד"א ור' יהושע
קיטפלגי *דרתנן א"ר אליעור י' בשחוון בונין
ביהיל הוא עישים קלעים בהובל קלעים
בעורוח אלא שכחיכל בונין מבחוון יזובורה
בונין מבפנים א"ר יהושע שמעתי 'שהזו
*מקירビן א"פ שאין בית זואבלים קדשי קדשים א"פ שאין קלעים
קדשים כלים ומעשר שני א"פ שאין חומה מפני שקדושה ראשונה קדשה
לשועה וקידשה לעתיד לבא לאו מכל דרא סבר לא קידשה ט' אל'
רבינא לר' אש טמא דלמא דבילי עלמא קדשה ראשונה קדשה לשועה
וקידשה לעתיד לבא ומר מא דשטי' ליה קאמר וכבר מא דשטי' ליה
קאמר וכי תימא קלעים לר' אליעור למה ל' לצניעותא בעלמא אותר
*המעלה י' ואין בו כוית ועיצם משלתי לכוית רבי יוחנן אמר חייב
ריש לקיים אמר פטור ר' יוחנן אמר חייב חביר עולין בעולין דמי ריש
לקיים אמר פטור חביר עולין לאו בעולין דמו בעי רבא המעלה

ישן סקנליה נפחות מוכית •
בגאעלא טומאוס נסוק לkomן
זטוח (גע' טז) מודה וויזונך סקנליה
נכך וסוך דמסען כל חוכמי רלן
סקנליה נפחות מוכית כלמהל גען
להם ול' גטמיך כוית חלב לון אולק
הט' קוטס כל' סייע טמchio מטוס
דיט קומן נפחות מוכי זיליס ומוי
קומן מלבון נפתק כל המנות נאום
מל' (נקון יט). וברים לאו שנכון
(נפחות יט): מדליך פל טולד. מ"ל:
חזרת געולה לייזה. האט ונטין
מלה נפ' זילע' הוון (ויא)
טודה לחת לכל השולין טוס טו

אנו'ר כה:
לרב' יהודה בריה רבי חי' א' מסיעא לילרבי
יגאי ליכא תהי' תובי' אמר לך רבי ג'אי
אנא דאמרי בתנא דהקטר ולאו לעדים
קחני: הקטיר קומץ פעמים כשרה: אמר
רבי יהושע בן לוי פעמים ולא פעמי פעמים
ור' יוחנן אמר פעמים ואפלו פעמי פעמים
מאי בין'יו א"ר זורה *יש קומץ פחות משני
ויתים *ויש הקטירה פחותה מכיה איבא
ביני'יו ריב' ל' סבר אי' קומץ פחות משני
ויתם ויאן הקטירה פחותה מכיה ורבי יוחנן
סבר יש קומץ פחות משני ויתם ויש הקטירה
ד' פחותה מכיה: אויתר *קומי מאיתוי

הקבוץ רביה פרק שלישי מנהות

אשבחן חלב ס' . וכבר נפקה לנו מוקלע גפרק לצד תלון
 (סמיים י"ג ס') . מ"ד :
ורבי גלו' מהר כוון עקמלו' מכל שרת ס' . קמלה' כימין נפקה
 לנו צפ' קמלה' בסוטו' (עמ"ז ד"י) לילינגו' דרכנו' מטען מרבי'
 יאנדא' בריס' לדכי חייל' ודכי' יעה'
 לריט' ליה נפקה' ליה טפער' בג"ע
 ייד' ייד' כטומום' נעל' בסוף' פ"ק
 בשונגע הדרצתה במויד' **ש שנטעמא וזרקנו'** בגין
 (ג"י סס) . מ"ד :

דיקטר תלמידים ותלמידים אין
במיון בין כטמלוּל
בכטמלוּה . מלי למיון להתייה כר"ע
כטמוּת וספַּל דקומוּת אָלֶן לרבען ביש
מיון זי' מי הפל לרבנן חלְגָה
היכלְוִי לאָלֶן תלמידים כטמלוּל כטמוּת
אלולת תלמידים לנכְּצָב ולטיל בסוף
פ"ק (ג"ז) אפסי . מל"ר :

ישירות נקט בדתני רבי יושע אומר כל הובחות
ן כוות בשר או כוות הלב וורק אה הרם בחצי זהת
ען וורק אה הרם יבעה אפי' בחצי זהת בשר וכחץ
מפני שבלה כלול ובכונחה אפי' כללה קיימת לא
זה אמר רב פפא מנהח נסכים [^ג] ס"ד הויאל ובהדי
ייברא לרמא קמ"ל מערני ملي אמר רב יוחנן משם
טשות רבינו יז羞ע בן הנניא אמר קרא הקטור החלב
אע"פ שאין בשר ואשכנת הלב יורת ושתי בלוט
פfilו כללה קיימת לא יזרוק מנהה הוא לא יזרוק דא
זוק מעלן רבינו יוחנן ר' יודיה אמר לרוח ניחוח כל שתה
צטפרק למכתב הלב ואיצטפרק למכתב לדוח ניחוח
ציננא הלב אין יורת ושתי כלות לא כתב חמאנא
גענא לדוח ניחוח והה אמינה אפילו מנהה כתב חמאנא
כללי שרת פטול ורבינו שמעון מכשיד הקטר קמנז
א人民日报 רבי יהודת ביה דברי היה מא טעם דר

סלה נמנע דס צנומט ווילוקו כי'. קפיטו לרב קלילו רדקפני יהס זורקה
בגבורו ניג' טאללה: **ברתני'** כמדום רבינו גאנטיפטער. דההמג נפרען קלילו
טולין (פמאזס דז'וי) דס **הפטע' פלאין צער** ("קומון לאַלעט") דהאן קידישס
[ג'] (בקייליק) נבלעה לאָנטישיסט קומון: **כמדום רבינו גאנטיפטער.** דההמג (פס)

הַלְזָן כִּנְצָר הַלְזָן דָּס יְהִי הַלְזָן תורה אֲרָם

ת"ש דם שנטמא וורק בשונג הורצה במוד' לא הורצה רבי אמר דם שנטמא וורקיין בין בשונג בין במוד' נטמא בשונג הורצה במוד' לא הורצה: **מבחן*** נטמא שורה נשרפי שורה אבוי שורה כמתה ראליעזר^ב בשורה: נט' אמר רב וכמתה רבי יושע פסולה: נט' אמר רב וזהו ינטמאן בל שורה אבל בקצת שורה לא אא סלקא [ברעתק נטמא אין אבוי ושופף לא מאי קסביר אי קסביר שירא מילחאה היא אפילו אבוי ושופף נמי אי קסביר שירא לא מילחאה היא:] נטמא מאי טעמא דמרצה צין אי רבי כל שורה נמי לעילם קסביר שירא מילחאה היא נטמא יוזנא דהין לאבוי ושופף והאי דקאמר נטמא ריש'יו נקט *ברחני שבhora העשתייה מהן בויה בשר או כויה בשר ומחייב זה הלב אין וורק את הדם יובע זות הלב וורק את הרם מפני שבלה כלל וירוק מענה מא עביחה אמר רב פפה מנען ובוח לא אתיא נטפה ריברא רמייא קמ'ל מנט דרבנן ישמעאל וממש בה משומך רבי יושע בן לריח ניחוח לה' הלב ואעפ' שאין בשר ואש מגן דקטע ובמנחה אפילו נלה קימת לא' יורת ושתי כלויות יירוק מגן רבי יותן ריבר טעה לרייח ניחוח ואיצטיך למכתב הלב ראי כתוב חלב הוה אמינא חלב אין יורת ריח ניחוח וא כתוב רחמנא לריח ניחוח הוה א חלב: **מבחן*** שלא בכלל שרה פטול ורבי פטום כשרה: נט' אמר [רבי יותן בר

"בְּדָבֵר אֲלִיעָר וּרְבִי יְהוֹשֻׁעַ כְּמַיְלָגִין" זֹעֲשִׂית
עוֹלָתֵיךְ הַבְשָׂר וְהַדֶּם * רְבִי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר "אָם
אַיִן דֶם אֵין בָשָׂר אָם אַיִן בָשָׂר אַיִן דֶם רְבִי
אֲלִיעָר אָמַר דֶם אַעֲפָ שָׁאַיִן בָשָׂר שָׁנָאַמֵר
וְדֶם וּבְחִידָה יִשְׁפַּךְ אַב מֵה תֶל וְעַשֵּׂית

השלוח כבכל מוסכם ביןנו יזקן יתנו א

(ב) גורלה נצלר זה דכה צמיך דינח ור' יוכען דכל הוצאות מכתהייו כוות נמר וח' מלצ' זורק למ' כסם ולס' למ' נסתייר חי' אורק לח' כסם, יט' לאסתפק קחט בטאנס סול' דסוי כלכ' צויקם לז'יכך לאכיה ולס' חי' פורייקם מהמתה ל"ב זויקך כלל, וכו' ב' פאנוטה למון רב' מנות טרי' ד"ב כמלו' זית זויקם כס' חייכ' היל' לאכיה היומון למזה ונדער נס' נס' נס' וכיוון להלן פניות זורקם מה' עכ' נ.

וains יט נפרט לכו^ר כנוכ^ת צמ"ק קיל"ן
קליגת קיל"ן כו^ר דוקה כב"מ צבאל וס^ר
סם יט צבאל סם דס וסם מין צבאל הין דס,
טמן צפסחים ע"ז מ' ר' יcosaע טומר
סם מין דס מין צבאל חס מין צבאל הין דס,
וכיוינו דכמו דבליכל דס ליכל קיל"ן ס"ג ליכל
kil"ן צל"ל צבאל, ולכן לוכם זוריקס כטהין צבאל,
ולkil"ן כו^ר רק כב"מ צבאל.

ר' יוחשע אמר כל הובחן שבchorה שנשחתייר מהם כויה בשד או כויה תלב זורק ותדרטכחצ' יה בshed בהצ' יותר הלב אית' זורק את הדר ובועלה אף כחצ' יותר בשד וכחצ' יותר תלב זורק את הדר מפני שבועלה כולה כלל ובמנחה אף על פי שבוללה קיימת לא יזרוק

חלה מפע"ס קמן נזכר י"ג : כמו י"ט
 חלה חיון ווירק . טהון מילון נזכר
 ווקילנט מובא ממלכין וירקת דם
 חלנה אלן לאחד חלומותיהם להזבח
 וכבר נלחמים וכיוון להלכו סילבס
 גזירות מה : וגטאות . דין נזכר אין
 חלה כולה מונח סלק מלמיטיס :

יעמלו דכל כדין דלון נזכר חיין דס כיינו ולום
חיין צוריקכ מהרתה כי זוריקכ פסולנא, חי"כ
מה צען קדרה מויומד על חלז וווערעה וטמי^ת
כלוותה כה וודמי צוריקכ ממלה חומקן נפקטרס
ויל"כ חמץ יט נצער, ומוכחה דל"כ רק דין
דצוריקכ נוריככ נכחווי, הילל סוח דין
בצקרבתם קרטן חריקס סול וرك נטיש נצער,
ולכן דענו גנמא' מינן דמלז וווערעה וטמי כלוות
חטיאז יט נצער,

ב בהמה שחרר מאיבריה כל שהוא אחר שחיטה קיון נסוג מטה ושים עטונו:
ג קדום קבלת הרם נפסלה. אפילו צום באוניה קודם קבלה הרי זה לא יכול שנאמר ולכך מתרם הדר שזריזה שלם בלו בשעות הקבלה. ואם קיבל מן החיטה חורק הרי זה ופסול:
ד אבל אם חיטה אחר קבלה קודם דיקלה. אפילו אבד הבשר קודם זריקת הרם או נשרג.
ה אם ושתייר בזיה מן הבשר או בזיה מן האימוריין וורק את הרם. ואם לאו אינו וורק.
ו בעיליה אפילו בחזיזות מן הבשר וחזי יות מן האימוריין. מפני שכולה לאשים:
ז נשביר

משנה תורה **«מהדורה חדשה»** עמוד מס' 182 ח' (עבודה) משה בן מימון (רמב"ס) הודפס ע"י תכנית אוצר החכמה מה' משלח קין לטפלות מה' היה חילוקו ווינו סכדריס נפערו והקווין אל דם נגמץ וחיקוון לרן מועלן נגאלון צלחן ספדים ועתטן גול דם נגמץ צדיס מון מן קעמל מא' קריין ספדריס נוק מעל' דוחור פנאר וקיילן צאל דס' שופך ווילן קמי גלן לא' טיפה לאט' קעט' סידר וס' בט' בהמה שחמד טרייריה כל שעוז ואבר', ומילוי דר' ווילן טיב' נוי גומדרן (רכ' כ"ז) וגומדרן לא' נול' מונין (רכ' כ"ז): ל' וומ' ש' אבל אם החפה אדר' קבל השור ור' קדרה רה' ואיש' לא' משחריר בותה מון רבשר או כו' בות' מן האתירות ווילק איז' דאס' ואם לא' קיינ'ו זיך, גם זו עס'. ומ' ווילק ווילק' ליפי מלון ווילק' קאנט' ווילק' איז' מן מלומדרן ווילק' נא' קאנט' לנ' (רכ' כ"ז), ואטומטט' חונטש פ'יז' ווילק' פטונו מלון דטל'ן (צ'קטרו): ווילק'

עובדת הלכאות פסולי המוקדשין פ"א

עבודה. תלבות פסולי המקדשין פ"א פ"ב כפָּרְשָׁנָה

ע"ג דערביינַי מעלְלָה כוֹן דמְפַקְּהָן מִתְּלָמֵד דְּקַטְּיָה מִמְּפָקְּהָן. קָהֶן כָּל מַה דְּקַטְּיָה מִמְּפָקְּהָן
ד כָּבֵן נְרִיסָה מְגֻנְגָּלִיט וְעַמְּגָּבָה דְּמְפַקְּהָן מִתְּלָמֵד מִמְּפָקְּהָן
וְלֹאֵת זְלִגְלִיעָה מְפַקְּהָן כָּבֵן פְּחִימָה דְּקַנְּבָה שְׁיוֹן קְרִיטָה מִמְּפָקְּהָן
כִּי קְרִי אַתְּ לְאָסָה וְאַסְּקָה לְלֹטְנָר וְאַסְּקָה כְּפָקְדָן דְּקַטְּיָה מִמְּפָקְּהָן
סְכִיל לְלֹטְנָר מִפְּנֵי אַתְּ מַחְקָה מִלְּפָר וְאַתְּ עֲרִיכָה
הַמְּלָגְנָלִיט פְּרִיעָה אַתְּ מַחְקָה מִלְּפָר וְאַתְּ עֲרִיכָה
מְלָגְנָלִיט וְאַתְּ קְרִי כָּל מַה וְכֵן
בָּג וּמְ"שׁ הַלְּקָה עֲשָׂרָה בְּכָל
לְאָיִקְמָז וְאָמָקָם קְמָץ לְאָיִקְמָז.
הַנְּסָמֶת גָּאָסֶת לְסִין דְּסִין גָּעָלָה דְּסִין
סְפִיקָה תִּיְּהָ. וּמְסִים וְאַתְּ סְפִיקָה תִּוְלִיכָה וְאַתְּ הַכְּבָשָׁע
שְׁפִירָתָס. גָּרְמָה דְּלִיבָה וְאַתְּ מְסִידָן אַתְּ גַּמְגַמְּה גַּעַל
כְּבָמוֹן:

הוֹדֵפֶל עַיִן תְּכִנָת אָוֹצֵר הַחֲכָמָה
גַּפְקָבָמָם (לֹא יְמַלֵּא).

לחם משנה 182

כטב משנ

אור שמה הולכות מעילת פרק ג' החלכה ג'
כינן ואנכא אכילית מזבח בקומץ הווי כייצ'ן
שריריה אם הקטיר הקומץ הורצת, ואםאי
דליך רך זריקת דם, וודוק היטב

כון דאיכא אכילת מזבח בקומץ הוי יכיא בשר ולא אמרוים בזבחים, ופוק חזי שיטת ריבינו במנחות פסק (*ה' פסוחת מק' פ"א ה'כ*), דעתו שריה אם הקטיר הקומץ הורצת, ואמאי שניא לא מזבחים דלא הורצת, וצל משום דבר מהות איכא אכילת מזבח בקומץ, מא"כ בזבחים דליך רק זריקת דם. ודוד היבט

פירוש המשנה לרמב"ם מסכת מנחות פרק א
ונmittת הקומץ בכלי כמו קבלת הדם, וההולכה
והאמורים בזבח, והשירים מן המנחה כמו שהוא
קובץ ונוטן בכלי ומוליך ומתקיר, כל מעשה הד

ונמית הקומץ בכלים כמו הולכה, והולכה כמזהיקת הדם. והקומץ והלבונה עצם כמו הדם והאמורים בזבח, והשירים מן המנחה כמו שארבשר הזבח שהוא נאכל, ונמצא אמרך בבחים שוחט ומתקבל ומהלך וזורק כמו אמרך במנחות ביום גונתנו בכלים ומוליך כל משגש בגדרה ל'.

6 May 1937

והגרא"ד בעיורו²² ר"ל בעיור ד' הר"מ שחרי הר"ם ס"ל (בפייד מפדרה"ם ח'י, וכפיה"ש במקולתו בע"א פ"ט) שהלבונה עם הקומץ למונח אמרוין לובח, ע"כ כאשר אבדו במנוחה כל השירים, אף אם הקטיר הורעתה, שהרי עדין יש בשדר, כי נשאר הקומץ, וא"כ הוא בנטהיד אמרוין, רק א"כ לכארה אמא לא יקטיר הקומץ לכתילה, ובשלמה אם הוא מטעם השירים, י"ל שוף שהצין מרצה מ"מ לכתילה לא יקטיר, שחרי הצין מרצה הוא רק בדייעבר, אבל אם הקומץ בלבד מועיל ליש בשדר, א"כ מ"ט לא יקטיר לכתילה, וביאור הגרא"ד שהר"ם ס"ל דבעינן לתרוויהן, שוג יש בזה את סברת רשי"ל זריקה למה, דהינו דבעינן מהיר, שהזרקה תתייר, ויש עוד תנאי של יש בשדר, והנתנאי של מתיר אינו מעכב הוא ורק דין לכתילה, אבל מה שמעכב הוא התנאי של יש בשדר, וא"כ כאשר אנו דנים לגבי המתיר, הרי אין לומר שהזון זריקה שיש בקומץ הוא המתיר בדיין הקטרות אימוריים שלו, שחרי אין כאן מתיר, וא"כ הרי למתיר דבעינן את השירים, וע"כ לכתילה לא יקטיר את הקומץ, אבל אם הקטיר הורעתה משום שיש כאן בשדר, שהקומץ בלבד הוא כאמרורים לובח,

ובאמת עצם הבדיקה בר"מ כבר ביאר כןiao"ש (בפ"ג
משמעות פ"ח ח"ט רק הוא לא ביאר את ב' הדינים
כנ"ל, אלא רק א' בקיצור שהטעם להוריצה כי הקומץ هو
כהאמורין, וזה שם ולפ"ז א"ש מה דבמנחות יצאו שיריה
כולן, משום כיון דaicא אכילה מזבח בקומץ הוא יצא בשור
בלא אימורים כזבחים, ופוקח חוי שיטת ריבינו במנחות פסק א'
פודחמי פ"א ה"ט), רנשтроו שיריה אם הקטיר הקומץ הוריצה,
ואמאי שניא דא מזבחים דלא הוריצה, וצ"ל משום דבמנחות
aicא אכילת מזבח בקומץ, משא"כ בזבחים דיליכא רק ורקיקת

ולפ"ז יט נטהר כיינט כה דכ' כרמץ"ס דלה
נטהר מענע מון כתירויים יקנער כקונן,
וילע' ע' חנמיי סגוי בכלה דנטהר מענע תלמי ה"ז
שיכל נטהר כוית כמו צבאים, חכל לפוי
כמזהר מתהר כיינט דכני כרמץ"ס דכה
נטהר דטה דלויין שיטהר כוות לע"ג דצחים"
נמי הייכל דין דסריוקה מתרח (לגבי) קיוס של
חכימת קדושים, וכן לגבי כה דניתר כתיסו
ודקושים זרייקס ווילן מלערף עס קראן מהר
לכך לוסור). סול מטוס דנטהלה דיט צבר
לרייך זוקם נטעיר כוות ולען גס למ"ד יט
בקונן פומחה מכוחות לרייך שיטמייר דוקה
חוות מטוס דכוול שיטווע זקרען חס חביב יט
געבר, חכל מדין מתיר י"ל דגס פחתה מכוחות
מטוב מתיר, ולפ"ז מטולר כיינט כה
דנטהלה סגוי נטהר מענע דטה מתרח סדין
ויט צבר דלויין דיסול נטהר נתהר דנטהלה
סגוי דטה דנטהלה בקונן הייכל קיוס דין
היומווען ומטען יט געבר, וכלה דלהי יקנער
לכתחילה כה מטוס דבעי טויכ זרייקס
כמתרח, וויל"כ זוכ סגוי נטהר מענע
וועקנערס מתרח סמוךן טויכס, וכלה
דנטהלהים לרייך שטמייר כוות ביינו דנטה

מכ"פ מתייר להיסולו דקדתס זוינק, דהעט"ג
דכעריטיס ליסוריס צמיגלא, הצעל עכ"פ
זאלוקס מטלת מותן מלייסור דקדום זוינק
העלם וטליכו חיסור היכילק, יונטוויי חומ'
מנומות פ"ג ע"ז ד"ב מותן וויכמ"לן. ווע'